

การประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม
ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสน์สามัคคี
โดยใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

CURRICULUM EVALUATION OF BASIC ECONOMICS FOR SOCIAL
STUDIES, RELIGION AND CULTURE OF SIXTH – YEAR
SECONDARY SCHOOL SASSAMAKKI SCHOOL BY
USING THE FORMAT TYLER'S ASSESSMENT

¹อนันต์ ชลเขตต์, ²ชุตินา ทศโร และ ³เก็ตถวา บุญปรากการ

¹Anun Cholkat, ²Chutima Thutsaro and ³Kettawa Boonprakarn

¹มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

¹Hatyai University, Thailand

¹anun1533500111@gmail.com

Received: October 17, 2024; **Revised:** December 5, 2024; **Accepted:** January 29, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสน์สามัคคี
โดยใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) 3 ด้าน คือ จุดมุ่งหมาย ประสพการณ์
และสัมฤทธิ์ผล 2) ศึกษาแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการ
เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสน์สามัคคี ผลการวิจัย
พบว่า 1) การประเมินหลักสูตรโดยใช้รูปแบบของไทเลอร์ ด้านจุดมุ่งหมาย โดยภาพรวมมีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.63) ด้านประสพการณ์ โดยภาพรวมมีความ

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.66) และด้านสัมฤทธิ์ผล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.58) 2) แนวทางการปรับปรุงหลักสูตร 2.1) ด้านจุดมุ่งหมาย ผู้บริหารควรวางแผนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสมรรถนะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ครูผู้สอนควรพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ และผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.2) ด้านประสบการณ์ ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมพัฒนาครูให้มีความเข้าใจในมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติมากขึ้น นักเรียนควรเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ผู้ปกครองควรปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนในเรื่องการมีระเบียบวินัย การแก้ไขปัญหา 2.3) ด้านสัมฤทธิ์ผล ผู้บริหารควรมีการวางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ ครูผู้สอนควรกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้ นักเรียนควรร่วมพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผู้ปกครองควรร่วมส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้

คำสำคัญ : เศรษฐศาสตร์, การประเมินหลักสูตร, รูปแบบไทเลอร์

Abstract

The objectives of this research were to: 1) evaluate the basic economics curriculum of the Social Studies, of Sixth – year Secondary School Sasamakki School by Using the format Tyler's assessment in three aspects: objectives, experiences, and outcomes; and 2) explore ways to improve the basic economics curriculum in the same subject group. The research findings revealed that: 1) Evaluate by using the format Tyler's assessment the overall suitability of the basic economics curriculum in terms of objectives was rated as very high, ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.63) the experience aspect was rated as high, ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.66) and the outcomes aspect was also rated as high, ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.58) 2) Guidelines for improving the curriculum 2.1) Objective Administrators should plan curriculum development to be consistent with the students' desired competencies. Teachers should develop themselves to have knowledge and understanding of the curriculum. Students should participate in learning planning. And parents should participate in planning learning activities. 2.2) Experience Administrators should organize activities to develop teachers to have an understanding of learning standards and indicators. Teachers should organize more activities for students to practice. Students should learn by doing. Parents should act as a good example for

students in terms of discipline. Troubleshooting 2.3) Achievement Executives should have a systematic supervision plan. Teachers should supervise and monitor learning management. Students should participate in developing learning media and learning resources both inside and outside the school. Parents should join in promoting and supporting learning.

Keywords: Economics, Curriculum Evaluation, Tyler Model

บทนำ

แผนการขับเคลื่อนมาตรฐานการศึกษาของชาติสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2566-2567 กล่าวถึงประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ (พ.ศ. 2561-2580) ระบุว่า คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่มีเป้าหมายย่อยคือ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น ดังนั้น ประชาชนจะมีคุณภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามมาตรา 24 คือ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา สอดคล้องกับในชีวิตประจำวันของผู้เรียนที่จะต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในสังคม ทั้งปัญหาทางสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจซึ่งล้วนเกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศจึงจำเป็นต้องจัดการเรียนศึกษาเพื่อให้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาเพื่อสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นเนื้อหาหลักสูตรสาระวิชาการเรียนรู้หนึ่งที่อยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยกำหนดไว้ทั้งสิ้น 5 สาระวิชา ได้แก่ 1) ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม 2) หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม 3) เศรษฐศาสตร์ 4) ประวัติศาสตร์ และ 5) ภูมิศาสตร์ ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) ได้กล่าวว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ช่วยให้มีความรู้ ความเข้าใจในการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะสาระวิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นสาระที่ 3 ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม นับว่าเป็นสาระที่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับผู้เรียนมากที่สุดสาระหนึ่ง

โรงเรียนศาสนสามัคคี อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี ได้เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปลาย เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มุ่งเน้นการจัดการศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับประโยชน์มากที่สุด ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ทางโรงเรียนเปิดทำการสอนวิชาศาสนาควบคู่กับวิชาสามัญ (โรงเรียนศาสนสามัคคี, 2566) ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาทั้ง 8 กลุ่มสาระ จัดโครงสร้างรายวิชาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อทราบจุดเด่นและจุดที่ต้องพัฒนาว่าส่วนใดของหลักสูตรที่กำลังใช้อยู่ควรได้รับการปรับปรุงพัฒนาหรือคงไว้ และเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร พบว่ามีรูปแบบการประเมินอยู่หลายรูปแบบ เช่น รูปแบบการประเมิน Stake รูปแบบการประเมิน CIPP Model รูปแบบการประเมิน Tyler รูปแบบการประเมิน Puissance Technique และรูปแบบการประเมิน Hammond เป็นต้น (สมทรง สุภาพ, 2565) ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler, 1949 อ้างถึงใน วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554) เนื่องจากการประเมินผลในมุมมองของไทเลอร์มีจุดเด่นที่การศึกษาวิเคราะห์สิ่งที่กำหนดหลักสูตร ได้แก่ การศึกษาสังคม การศึกษาผู้เรียน การศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ ปรัชญาสังคม และปรัชญาการศึกษาแล้วนำมากำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย การศึกษาชั่วคราวจากนั้นใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาสังคม และปรัชญาการศึกษา มากันกรองจุดมุ่งหมายการศึกษาอีกครั้ง จนกระทั่งได้จุดมุ่งหมายการศึกษาที่แท้จริง ทั้งนี้ ไทเลอร์ให้ความสำคัญกับจุดมุ่งหมายการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาหลักสูตร และเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงไปสู่การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ต่อไป

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการประเมินหลักสูตร รายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสนสามัคคี เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler, 1969 อ้างถึงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2554) ใน 3 ด้าน คือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) ประสบการณ์ และ 3) สมฤทธิ์ผล การประเมินผลครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตร

รายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของโรงเรียน และหลักสูตรที่ใช้อยู่ในบรรลุตตามความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มีปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักสูตรไปใช้ มีสิ่งใดที่จะต้องปรับปรุงและพัฒนาให้มีความเหมาะสมเกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลที่ดีในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพทางสังคมในปัจจุบัน และนำไปสู่การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสนสามัคคี โดยใช้รูปแบบการประเมินของ ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) 3 ด้าน คือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) ประสบการณ์ และ 3) สัมฤทธิ์ผล
2. เพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสนสามัคคี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารของสถานศึกษาโรงเรียนศาสนสามัคคี ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ จำนวน 3 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 6 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 183 คน และผู้ปกครองจำนวน 183 คน รวมจำนวน 375 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ จำนวน 3 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 6 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 126 คน และผู้ปกครองจำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวม 165 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบประเมินหลักสูตรหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสนสามัคคี

โดยใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ 3 ด้าน คือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) ประสิทธิภาพ และ 3) สมรรถิผล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ส่วนที่ 2 ด้านบริบทของหลักสูตรตามหลักไทเลอร์ แบ่งเป็น แบบประเมินสำหรับผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง จำนวน 58 ข้อ และแบบประเมินสำหรับนักเรียน จำนวน 47 ข้อ และส่วนที่ 3 คือความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.2 แบบสัมภาษณ์ประเด็นการสนทนากลุ่ม มี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ และส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวม รายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประเด็นการสนทนากลุ่ม โดยถอดบทสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ (Word by Word) แล้วอ่านบทสัมภาษณ์ดังกล่าวซ้ำหลาย ๆ รอบ เพื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้รับ และใช้วิธีการจำแนกประเภทข้อมูล (Typological Analysis) ให้เป็นหมวดหมู่โดยการวิเคราะห์คำหลัก (Domain Analysis) โดยจำแนกคำที่มีความสัมพันธ์กันมาไว้ในชุดข้อมูลเดียวกัน นำมาวิเคราะห์เป็นประเด็นหลักและแบ่งเป็นประเด็นย่อยต่อไป จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นั้นมาสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยการเขียนบรรยายถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นหลักกับประเด็นย่อย เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการตีความตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล เพื่อเชื่อมโยงไปสู่แนวคิดและทฤษฎีที่ทำการศึกษา โดยสรุปผลข้อมูลแบบการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. การประเมินหลักสูตรโดยใช้รูปแบบไทเลอร์

ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสน์สามัคคี โดยใช้รูปแบบของไทเลอร์เพื่อ

ประเมินตามรูปแบบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านประสบการณ์ และด้านสัมฤทธิ์ผล โดยผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลแต่ละด้าน ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ ด้านจุดมุ่งหมาย โดยภาพรวม

ด้านจุดมุ่งหมาย		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.51	0.51	เหมาะสมมากที่สุด
2.	ครูผู้สอน	4.26	0.64	เหมาะสมมากที่สุด
3.	นักเรียน	4.23	0.72	เหมาะสมมากที่สุด
4.	ผู้ปกครอง	4.48	0.65	เหมาะสมมากที่สุด
โดยภาพรวม		4.37	0.63	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นต่อหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ ด้านจุดมุ่งหมาย โดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.63) โดยกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.51) อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ผู้ปกครอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.65) และต่ำสุดคือ นักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.72)

ตารางที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ ด้านประสบการณ์ โดยภาพรวม

ด้านประสบการณ์		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.24	0.53	เหมาะสมมากที่สุด
2.	ครูผู้สอน	4.23	0.64	เหมาะสมมากที่สุด
3.	นักเรียน	4.18	0.74	เหมาะสมมาก
4.	ผู้ปกครอง	4.16	0.72	เหมาะสมมาก
โดยภาพรวม		4.20	0.66	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นต่อหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ ด้านประสบการณ์ โดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.66) โดยกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.53) อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.64) และต่ำสุดคือ ผู้ปกครอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.72)

ตารางที่ 3 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ ด้านสัมฤทธิ์ผล โดยภาพรวม

ด้านสัมฤทธิ์ผล		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.20	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
2.	ครูผู้สอน	4.17	0.61	เหมาะสมมากที่สุด
3.	นักเรียน	4.05	0.56	เหมาะสมมาก
4.	ผู้ปกครอง	4.23	0.70	เหมาะสมมาก
สรุปด้านสัมฤทธิ์ผลโดยภาพรวม		4.16	0.58	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นต่อหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ ด้านสัมฤทธิ์ผล โดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีความคิดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.58) โดยกลุ่มผู้ปกครอง มีความคิดอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.70) อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.46) และต่ำสุด คือ นักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.56)

2. แนวทางการปรับปรุงหลักสูตร มีแนวทางการปรับปรุงหลักสูตร 3 ด้าน คือ จุดมุ่งหมาย ประสพการณ์ และสัมฤทธิ์ผล ดังนี้

2.1 ด้านจุดมุ่งหมาย ผู้บริหาร ควรวางแผนการใช้หลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ที่จะพัฒนา ประกอบด้วย หลักการแนวคิด วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างเนื้อหาและหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ควรสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ประกอบด้วย คณะผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้เห็นความสำคัญของการร่วมมือบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษา รวมทั้งการอำนวยความสะดวกเรื่องงบประมาณ ทรัพยากรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการบริหารจัดการการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ครูผู้สอน ควรมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม

นักเรียน ควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ตรงกับความต้องการ และความถนัดของตนเอง

ผู้ปกครอง ควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับครูผู้สอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา

2.2 ด้านประสบการณ์ ผู้บริหาร ควรจัดกิจกรรมพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตรรายวิชา สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

ครูผู้สอน ควรจัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีวิธีการที่หลากหลาย จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด ให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของนักเรียน ควรจัดเตรียมสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยและพัฒนา ควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยเครื่องมือที่มีคุณภาพและหลากหลาย โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และนำผลการประเมินไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งครูผู้สอนควรแนะนำนักเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการสอบถามข้อสงสัย และแสดงความคิดเห็นในการเรียนการสอนมากขึ้น ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา

นักเรียน ควรเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงในกิจกรรมต่าง ๆ ของการศึกษาที่ได้จัดขึ้น เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นต้น โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองให้มีความรู้ความสามารถพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคม

ผู้ปกครอง ควรปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนในเรื่องการมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีลักษณะพึงประสงค์ มีการแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง มีการถ่ายทอดขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมตามศักยภาพของแต่ละคน

2.3 ด้านสัมฤทธิ์ผลผู้บริหาร ควรมีการจัดทำแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ โดยเน้นบรรยากาศการนิเทศอย่างเป็นกัลยาณมิตร มีการกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้ การวัด ประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน จัดให้มีการตรวจสอบทบทวนประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูและการบริหารหลักสูตรในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อนำมาพัฒนาการปฏิบัติงานของครูและการบริหารหลักสูตรปีการศึกษาต่อไป

ครูผู้สอน ควรกำกับติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด จากการจัดการการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การฝึกปฏิบัติและการประยุกต์ใช้ความรู้ใน

ชีวิตประจำวัน ควรเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์กับวิชาอื่น ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับนักเรียน เพื่อส่งผลให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้น

นักเรียน ควรร่วมพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชา ควรประเมินการเรียนรู้ของตนเอง และเพื่อนร่วมกิจกรรมจากพฤติกรรมการปฏิบัติและคุณภาพของงานที่ปฏิบัติ นำผลที่ได้ไปพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตรรายวิชา

ผู้ปกครอง ควรร่วมส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญของการศึกษา ควรร่วมมือกับครูผู้สอนในการประมวลผลการเรียนรู้และติดตามพัฒนาการของผู้เรียน

อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสนสามัคคี โดยใช้รูปแบบการประเมินของ ไทเลอร์ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมาย โดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรรายวิชามีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดเน้นของสถานศึกษา ระบุวิชาพื้นฐาน วิชาเพิ่มเติม อย่างชัดเจน ตามโครงสร้างเวลาเรียนของหลักสูตรสถานศึกษา มีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของท้องถิ่น นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภคปภา กำเหนิดผล (2566) ได้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบของไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องและครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเปรียบเสมือนได้กับเครื่องกำหนดทิศทางของการจัดกิจกรรมทางการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุดังที่พึงประสงค์ไว้ จึงจัดได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เพราะจุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้นจะเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา การเลือกวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดไปจนถึงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การกำหนดจุดมุ่งหมายควรมีความชัดเจนและเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ เช่น วิชานี้ บทเรียนนี้ จะต้องวัดอะไรบ้าง วัดมากน้อยอย่างไร เท่าไร และใช้การวัดด้วยวิธีการใด ซึ่งจะต้องระบุในจุดมุ่งหมายของวิชา เพื่อบอกว่าต้องการให้เกิดสิ่งใดกับผู้เรียนบ้าง หากสิ่งที่เกิดขึ้นหลังการจัดการเรียนการสอน และมีการวัดและประเมินผลแล้วนั้น ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในสิ่งที่

กำหนดไว้ดังในจุดมุ่งหมายแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่าจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของหลักสูตรมีความสอดคล้องและครอบคลุมในการพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ บุปผาวาส (2558) กล่าวว่า ความสอดคล้องของหลักสูตร วิสัยทัศน์ และพันธกิจ มีความชัดเจน สอดคล้องกับสภาพและบริบทของสถานศึกษา และสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีการกำหนดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมเพื่อไปสู่การปฏิบัติ มีองค์ประกอบที่สอดคล้อง ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นเลิศทางวิชาการ คุณภาพของบุคลากร แหล่งเรียนรู้ และการเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน ด้านการเรียนการสอน มีการสอดแทรกในรายวิชาของหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความรู้แก่นักเรียนและบุคลากรให้มีคุณภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของดิเรกนัยน์ มะกาว (2566) ได้ประเมินหลักสูตรโครงการห้องเรียนพิเศษสองภาษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ในภาพรวมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า หลักสูตรมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับจุดเน้นการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และหลักสูตรได้มีการพัฒนาตามความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เนื้อหาของรายวิชามีความเหมาะสมสอดคล้องไปกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ด้านประสบการณ์ โดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก แสดงให้เห็นว่า ด้านผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลาย จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามช่วงลำดับ เช่น จากสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนไปยังสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลัง จากสิ่งที่ง่ายไปสู่จุดที่ยากหรือซับซ้อนมากขึ้น สอนซ่อมเสริมและส่งเสริมความสามารถพิเศษของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ และมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในการสอน มีความรับผิดชอบในการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล และมีการวัดผลและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน มีการใช้วิธีการและเครื่องมือหลาย ๆ แบบในการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลในการประเมินอย่างเพียงพอ บอกวิธีการวัดผลและประเมินผลแต่ละครั้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของดิเรกนัยน์ มะกาว (2566) พบว่า

ด้านประสบการณ์การเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยให้ความเห็นว่า ผู้บริหารในโรงเรียนมีความเชื่อมั่นต่อคณะกรรมการบริหารโครงการ เชื่อมั่นในความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่มีความถนัดและตรงกับวิชาที่สอน ห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครูและนักเรียน มีความสะดวกต่อการเรียนการสอน มีสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับตัวผู้เรียน และบริบทของชุมชน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Busari TAOFEEQ et al. (2022) พบว่า วัตถุประสงค์การปฏิบัติงานเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้ในหลักสูตรมีความเพียงพอและเหมาะสมอยู่ในระดับมาก กิจกรรมการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในวิชา มีการประยุกต์ใช้ได้จริง อยู่ในระดับมาก มีแนวคิดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของภคปภา กำเหนิดผล (2566) พบว่า ด้านประสบการณ์การเรียนรู้ ทำการประเมินเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของครูผู้สอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน การหาเครื่องมือ การวางแผนการสอนและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าครูมีการวางแผนการสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี มีการจัดหากิจกรรมการสอน การหาสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย ทำให้นักเรียนสนใจ สนุก และไม่เบื่อ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนส่งผลให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดีไปด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ทั้งนี้ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเป็นสำคัญ หากผู้สอนเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนแล้วย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้

3. ด้านสัมฤทธิ์ผล โดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม ตามหลักสูตรสถานศึกษา นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับชั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ตีรณัน มะกา (2566) พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรด้านสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ ในภาพรวมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยให้ความเห็นว่า นักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษสองภาษา มีความรู้ ความสามารถ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร นักเรียนสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับสู่ชุมชนได้ อีกทั้ง โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด

และความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอำพร วงษา (2558) กล่าวว่า เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงทางด้านการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานจริง และตอบสนองความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริกาญจน์ งามข้า (2560) พบว่า ผลจากการประเมินการประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านการปฏิบัติ เลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความถนัด และความสนใจของตนเอง และเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม อีกทั้ง สร้างชิ้นงานที่แสดงถึงความถนัดและความสนใจของตนเองได้ ด้านสุขภาพ นักเรียนเป็นคนร่าเริงแจ่มใส สามารถอธิบายกิจกรรมที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจและทำตามได้ ด้านการพัฒนาจิตใจ นักเรียนแสดงความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม อีกทั้ง ยังแสดงออกถึงความสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรม และเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และด้านชิ้นงาน/ผลงาน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงาน/ผลงานมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และสามารถนำชิ้นงาน/ผลงาน ไปต่อยอดและขยายผลได้ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Shaaban Kitindi Fundi (2015) พบว่า โรงเรียนมัธยมมีเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการที่ทันสมัยในการเรียนรู้ของนักเรียนและช่วยให้ประสบความสำเร็จในการสอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจากที่ได้เรียนในห้องเรียน ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้

แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาสนสามัคคี โดยภาพรวม ควรวางแผนการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ หลักการแนวคิด วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างเนื้อหาและหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องความต้องการของผู้เรียนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างความตระหนักและความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษาในการพัฒนาและประเมินการใช้หลักสูตร ควรจัดทำเอกสารหลักสูตรและสื่ออุปกรณ์การสอนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยสื่อและอุปกรณ์ดังกล่าวสามารถสนองความรู้ และทักษะในเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน จัดอบรมส่งเสริมครูผู้สอนให้ได้รับการพัฒนาในเรื่องหลักสูตร ด้านความรู้ ความเข้าใจ เพื่อนำความรู้ในการอบรมมาจัดการเรียนการสอนในสอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน ควรสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรให้เพียงพอ จัดเตรียมสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียน ควรจัดทำแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ โดยเน้นบรรยากาศการนิเทศอย่างเป็นกัลยาณมิตร มีการกำกับติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการ

คิด จากการจัดการการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การฝึกปฏิบัติและการประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวัน ควรเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์กับวิชาอื่น ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับนักเรียน เพื่อส่งผลให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้น มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยเครื่องมือที่มีคุณภาพและหลากหลาย โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และนำผลการประเมินไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการประเมินหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานเศรษฐศาสตร์ทุกปีการศึกษา เพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาการปฏิบัติงานของครู และการบริหารหลักสูตรในปีการศึกษาถัดไป ส่งผลให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของ Tyler (1949) ที่กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร 4 ประการ คือ จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ สอดคล้องกับความต้องการของครูที่ต้องการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เพื่อร่วมกันคิดแก้ปัญหาและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กระตุ้นให้เกิดความกล้าในการออกความคิดเห็นและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำกิจกรรม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Athanatius Ifeanyi Ibeh (2021) พบว่า เหตุผลสำหรับการศึกษา ทักษะการเรียนรู้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ทักษะการจัดการเรียนการสอน และการประเมิน/การประเมินผล เป็นสิ่งพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้ เพื่อให้การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำเร็จลุล่วง ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Busari TAOFEEQ et al. (2022) ที่มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้วางแผนหลักสูตรและผู้บริหารการศึกษาในเรื่องระดับการปฏิบัติตามและความพร้อมของสื่อการสอนที่ใช้เพื่อส่งเสริมคุณภาพการสอน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ บุพผาวาส (2558) พบว่า ข้อเสนอแนะการปรับปรุงหลักสูตร บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรควรตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ควรให้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรมากยิ่งขึ้น การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแหล่งเรียนรู้ ควรมีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดทุก ๆ ด้าน ซึ่งการวัดและประเมินผลผู้เรียนจากการปฏิบัติจริง ควรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่ให้นักเรียนให้มาก มีการเตรียมการสอนก่อนสอนเสมอ จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา โดยรวมควรปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จัดรายวิชาที่สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์อย่างชัดเจนและประเมินผลลัพธ์ตามวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่อง และ

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของดิเรกนัยน์ มะกาว (2566) กล่าวว่า แนวทางการปรับปรุงหลักสูตร โครงการห้องเรียนพิเศษสองภาษา ควรกำหนดการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดเน้นของโรงเรียน และหลักสูตร จัดเนื้อหาวิชาให้ทันสมัย สอดแทรกกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดเน้นให้ชัดเจน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความรู้ และทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ได้จริง ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภูมิปัญญา หรือสถานที่ในท้องถิ่นเป็นแหล่งเรียนรู้ และต้องมีแผนการวัดและ ประเมินผลที่ครอบคลุม ในสิ่งที่ต้องการวัดทุก ๆ ด้าน ประเมินผลผู้เรียนจากการปฏิบัติจริง และ ควรวัดให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้กับ ชีวิตประจำวันได้ ควรจัดรายวิชาอื่น ๆ ให้นักเรียนได้บูรณาการการใช้ภาษา

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1. สถานศึกษาสามารถนำข้อสรุปที่ได้ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ลงมือปฏิบัติจริง เหมาะสมมาก แต่ได้ค่าเฉลี่ยน้อย ควรเน้นให้มีการปฏิบัติให้มากขึ้น
2. สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้ พบว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อย ควรเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากขึ้น ควรมีการจัดอบรม ครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นการลงมือปฏิบัติและร่วมจัดกิจกรรมให้มากขึ้น
3. สถานศึกษาสามารถนำผลจากการประเมินที่ได้ เป็นแนวทางในการติดตามผล การ พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและการนำหลักสูตรที่ดีไปใช้อย่าง ต่อเนื่องในทุกปีการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. กรุงเทพฯ: สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- จุฬาลักษณ์ บุปผาวาส. (2558). *การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้าม้า อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด*. วารสารบัณฑิตศึกษา, 12(58), 137-146.
- ดิเรกนัยน์ มะกาว. (2566). *การประเมินหลักสูตรโครงการห้องเรียนพิเศษสองภาษา ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนระโนดวิทยา โดยใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์*.

- บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่.
- ภคปภา กำเหนิดผล. (2566). *การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ โรงเรียนดาวนายร้อย จังหวัดสงขลา โดยใช้รูปแบบของไทเลอร์ (Ralph W. Tyler).* วารสารมหาจุฬานาครพรรณ์, 10(10), 295-304.
- โรงเรียนศาสนสามัคคี. (2566). *ข้อมูลสารสนเทศ ปีการศึกษา 2566.* ปัตตานี: โรงเรียนศาสนสามัคคี.
- โรงเรียนศาสนสามัคคี. (2566). *หลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566.* ปัตตานี: โรงเรียนศาสนสามัคคี.
- ศิริกาญจน์ งามช้าง. (2560). *การประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของโรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่.* บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์สมชาย หิรัญกิตติจิรศักดิ์ จิยะจันทน์ขวลิต ประภาวนนัณธดา จันทร์สม และวลัยลักษณ์ อัครีวงศ์. (2541). *การวิจัยธุรกิจ Business research.* กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- สมทรง สุภาพ. (2565). *รูปแบบเพื่อประเมินหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 ซึ่งพัฒนาจากรูปแบบการประเมิน CIPP Model.* วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 33 (1), 1-14.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2554). *รวมบทความการประเมินโครงการ.* กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). *แผนการขับเคลื่อนมาตรฐานการศึกษาของชาติสู่การปฏิบัติ.ศ. 2566-2567. (พิมพ์ครั้งที่ 1).* กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย: กรุงเทพฯ.
- อำพร วงษา. (2558). *การประเมินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์โครงการพิเศษ (English Program) โรงเรียนเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ไทย-เยอรมนี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.*
- Athanatius Ifeanyi Ibeh. (2021). Curriculum theory by ralph tyler and its implication for 21st century learning. *Unizik Journal of Educational Research and Policy Studies*, 4(2), 52-61.
- Best, John W. 1981. *Research in Education. 3 rd ed.* Englewood cliffs, New Jersey :Prentice. Hall Inc.